

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 74/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosť V. K., H., zastúpeného advokátom JUDr. D. S., Advokátska kancelária, H., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní o námietkach povinného v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 651/2007, Ex 1237/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V.. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. októbra 2008 doručená sťažnosť V. K., H. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní o námietkach povinného v exekučnom konaní vedenom pod sp. zn. 3 Er 651/2007, Ex 1237/2007.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že ako oprávnený doručil súdnemu exekútorovi 4. mája 2007 návrh na začatie exekučného konania proti povinnému Sociálna poisťovňa, ústredie, Bratislava (ďalej len „povinný“), o zaplatenie sumy 394 435 Sk s príslušenstvom. Exekútor vedie túto exekučnú vec pod sp. zn. Ex 1237/2007. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie podal povinný námietky zo 16. októbra 2007. Sťažovateľ sa ako oprávnený k námietkam vyjadril listom z 23. októbra 2007 doručeným súdnemu exekútorovi 25. októbra 2007. Súdny exekútor námietky povinného spolu s vyjadrením sťažovateľa doručil okresnému súdu 29. októbra 2007. Namietané exekučné konanie je vedené okresným súdom pod sp. zn. 3 Er 651/2007.

Sťažovateľ v sťažnosti ďalej uviedol:

„Podľa § 50 ods. 2 Exekučného poriadku o námietkach proti exekúcii rozhodne súd najneskôr do 60 dní od ich doručenia. Odporca (okresný súd, pozn.) o námietkach povinného rozhodol až uznesením č. k. 3Er 651/2007-59 zo dňa 28.8.2008, ktoré bolo navrhovateľovi doručené dňa 11.9.2008 (zaslané z Pošty Bratislava 17 dňa 9.9.2008).

Odporca nedodržel lehotu stanovenú zákonom a nekonal, napriek dožiadaniam navrhovateľa (v konaní pred ústavným súdom sťažovateľ, pozn.) na Exekútorský úrad JUDr. J. K. listami zo dňa 26.3.2008 a 15.5.2008, na ktoré odpovedal exekútor listami zo dňa 1.4.2008 a 28.5.2008 a ktoré zaslal na vedomie odporcovi. Pretože i napriek tomu odporca nekonal, zaslal mu navrhovateľ list zo dňa 8.7.2008. Po márnom uplynutí ďalších 54 dní, podal navrhovateľ predsedovi odporcu sťažnosť na priedahy zo dňa 2.9.2008. Navrhovateľ dňa 11.9.2008 obdržal Uznesenie, ktorým odporca námietkam povinného vyhovel. Proti tomuto Uzneseniu podal navrhovateľ odvolanie. Dňa 2.10.2008 obdržal právny zástupca navrhovateľa odpoveď predsedu odporcu zo dňa 24.9.2008, v ktorej konštatuje, že sťažnosť je dôvodná. ...

Odporca porušil ustanovenie § 50 ods. 2 Exekučného poriadku. Nedodržel zákonom stanovenú lehotu, a prekročil ju až o 8 mesiacov.“

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vo veci jeho sťažnosti takto rozhodol:

„1. Základné právo navrhovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd; postupom odporcu v exekučnej veci vedenej pod sp. zn. 3Er 651/2007, Ex 1237/2007 oprávneného ... proti povinnému ... pre vymoženie uloženej povinnosti, o námietkach povinného proti Upovedomeniu o začatí exekúcie, porušené bolo.

2. Prikazuje sa odporcovi a Krajskému súdu v Bratislave, aby vo veci konali bez zbytočných prietáhov.

3. Navrhovateľovi priznáva finančné zadostučinenie v sume 200.000,- Sk, ktoré mu je odporca povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Odporca je povinný uhradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 6.736,-Sk do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet právneho zástupcu (advokáta) navrhovateľa.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže

ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, keď namietaným postupom orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva, ktoré označil sťažovateľ, pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi napadnutým postupom tohto orgánu a základným právom, porušenie ktorého sa namietalo, ale aj vtedy, ak v konaní pred orgánom verejnej moci vznikne procesná situácia alebo procesný stav, ktoré vylučujú, aby tento orgán porušoval uvedené základné právo, pretože uvedená situácia alebo stav takú možnosť reálne nepripúšťajú (IV. ÚS 16/04, II. ÚS 1/05, II. ÚS 20/05).

Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy. Podľa sťažovateľa k porušeniu jeho základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru došlo tým, že okresný súd nedodrжал zákonom ustanovenú lehotu na rozhodnutie o námietkach povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie a „*prekročil ju až o 8 mesiacov*“.

Podľa stabilizovanej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako aj právu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pritom z toho, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (rovnako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 142/03, I. ÚS 145/03).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že okresný súd o námietkach povinného proti upovedomeniu o začatí exekúcie rozhodol uznesením č. k. 3 Er 651/2007-59 z 28. augusta 2008 tak, že námietkam povinného vyhovel. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie. Sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súdu doručená 13. októbra 2008 (na poštovú prepravu odovzdaná 9. októbra 2008).

Z uvedeného vyplýva, že okresný súd v čase podania sťažnosti už nemohol žiadnym ústavne relevantným spôsobom ovplyvniť priebeh konania, prípadne priesťahy v ňom. Tento stav viedol ústavný súd so zreteľom na podstatu a účel základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote k záveru, že sťažnosť podaná proti okresnému súdu je zjavne neopodstatnená, a preto ju podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2009